

52. Λαγοί και βαθράκοι

Οι λαγοί εσυνάχθησαν ομού και έκλαιγαν την ζωήν τους, πως ένα επικίνδυνος και πάντοτε στέκουν με φόβον, επειδή και από ανθρώπους και από αετούς και από σκύλους και από άλλων πολλών ζώων φθείρονται. Όμως είπον: «Κάλλιον ένα να αποθάνομεν όλοι μία βολά, παρά εις όλην μας την ζωήν να έχομεν φόβον», και πάντες εκίνησαν να υπάσιν εις την λίμνην να πνιγούσιν. Και οι βαθρακοί οπού ήσαν εις το χείλος της λίμνης, όταν εγρίκησαν τον δρόμον των λαγών, παρευθύς απήδησαν εις την λίμνην. Και εις εκ τους λαγούς, ο φρονιμότερος, λέγει: «Ω φίλοι, σταθείτε και μην κάμετε κακόν του εαυτού μας, επειδή θωρείτε και άλλα ζώα δειλότερα από εμάς.»

Ο μύθος δηλοί ότι εκείνοι οπού δυστυχούσι παρηγορούνται από άλλους οπού πάσχουν χειρότερα.

Γιώργος Μ. Παράσογλου (επιμ.), *Ανδρόνικος Νούκιος, Γεώργιος Αιτωλός, Αισώπου μύθοι. Οι πρώτες νεοελληνικές μεταφράσεις* [Νέα Ελληνική Βιβλιοθήκη, ΣΠ 58], Εστία, Αθήνα 1993.